

44de Møde.

Freitag den 1. Marts, Kl. 11 $\frac{1}{2}$.

Formanden: Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ekspropriation i militære Øjemed har afgivet Betænkning, af hvilken Eksemplarer ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Forfatterret og Kunstnerret af 29. Marts 1904.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 740).

Der var ikke stillet noget Ændringsforslag.

Lovforslaget som Helhed sattes under Forhandling.

Harald Jensen: Inden dette Lovforslag forlader dette høje Ting, vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger dertil. Den ærede Ordfører fremsatte ved anden Behandling en Henvisning til Berner-Konventionen, og under hele denne Sags Behandling har man stadigvæk paaberaabt sig denne Berner-Konvention, har henvist til, hvad den sagde, hvad den mente, hvad den tænkte, som det, vi havde at rette os efter. Der findes nede i Svejts et Bureau. Ærede Medlemmer ville se, hvorledes det ser ud, naar De se § 21 i Berner-Konventionen, som De jo have faaet. Hvem dette Bureau bestaar af, vide vi ikke, vi have ikke nogen som helst Indflydelse paa, hvorledes det virker, paa dets Organisation eller dets Sammensætning. Vi vide i det hele taget kun saare lidt om det, andet end at det staar under den svejtsiske Forbundsregerings Overhøjhed. Det vide vi. Og saa vide vi, at vi maa betale dertil. Hvis ærede Medlemmer ville slaa op i Forslaget til Finansloven, ville De under Kultusministeriet finde en Post, hvorved der bevilges 2,500 Kr. som Danmarks Bidrag til den Indtægt, dette Bureau har. Den eneste Grænse, der er for dette Bu-

reaus Indtægt, er den, at det fra samtlige Lande ikke maa faa mere end 60,000 Kr. Deraf er altsaa vort Bidrag 2,500 Kr. Det er egentlig det eneste sikre, vi vide om dette Bureau, og hvis jeg bad den højtærede Kultusminister om at give mig nøjere Besked om dette Bureaus Sammensætning, Organisation og Virkemaade, og hvor mange Medlemmer der var i det, tvivler jeg meget om, at den højtærede Minister kunde efterkomme dette Ønske. Dette Bureau, som vi altsaa ikke have nogen som helst Indflydelse paa, er egentlig vor Overrigsdag paa det Omraade, det foreliggende Lovforslag omfatter, Bureaets Ord og Ønske ere den Grundlov, hvorpaa vi have at bygge, naar vi lovgive paa dette Felt. Det synes mig egentlig at være en ganske ejendommelig Stilling. Det forekommer mig, at naar Staten giver sine Penge til et saadant Bureaus Opretholdelse, og det viser sig, som det har vist sig ved hele denne Sags Behandling, at der tages et saa overordentlig stort Hensyn til, hvorledes dette Bureau og i det hele taget denne Organisation stiller sig, burde vi have nogen Indflydelse paa Bureauet og kende noget til det. Men til Trods for, at vi ikke gøre det, ere vi saa ivrige for at imødekomme Bureaets Ønske, at vi endog byde det mere, end det kan forlange i Henhold til Berner-Konventionen og navnlig til, hvad Berliner-Konferencen i 1908 vedtog. Den vedtog nemlig — det ville ærede Medlemmer se i Artikel 7 —, at Varigheden af Beskyttelsen vil være at beregne efter Lovgivningen i det Land, i hvilket der rejses Krav paa Beskyttelse. Ifølge Berliner-Konferencen ere vi altsaa ganske Herre over, hvor stor en Beskyttelse vi ville yde. Ikke desmindre har der været en Bestræbelse herhjemme, som har faaet Magt, for at komme til det alleryderste af Beskyttelse. Vil man se, hvorledes Berliner-Konferencen var sammensat, vil jeg henvise ærede Medlemmer til at se i Tidenden for 1910 den 16. Februar (Sp. 468), hvor den daværende Kultusminister (M. Nielsen) oplyste følgende — med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse det; det er et ganske kort Citat: „For Danmarks Vedkommende bleve disse Forslag, der skulde behandles paa Konferencen, sendte til Forlæggere, Forfatter- og Kunstnerkorporationer, for at de kunde afgive deres Erklæring. De erklærede sig i alt væsentligt enige i Forslagene og bemyndigede paa deres Vegne de delegerede til at søge dem fremmede ved Konferencen“.